

Vergaderjaar 2004–2005

30 070

Wijziging van de wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2002 in verband met de invoering van een nieuw stelsel voor bewaking en beveiliging

Nr. 5

VERSLAG

Vastgesteld 25 mei 2005

De vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties¹, belast met het voorbereidend onderzoek van dit wetsvoorstel, heeft de eer als volgt verslag uit te brengen van haar bevindingen. Onder het voorbehoud dat de regering de gestelde vragen tijdig zal hebben beantwoord, acht de commissie de openbare beraadslaging over dit wetsvoorstel voldoende voorbereid.

Inhoudsopgave

I. Algemeen deel

Het nieuwe stelsel van bewaken en beveiligen en de inlichtingen- en veiligheidsdiensten
De risicobenadering
Begrenzings van de nieuwe taak
Taakomschrijving MIVD
Onderzoeksmiddelen

II. Artikelen

I. ALGEMEEN DEEL

Het nieuwe stelsel van bewaken en beveiligen en de inlichtingen- en veiligheidsdiensten

De leden van de CDA-fractie hebben met belangstelling van dit wetsvoorstel kennisgenomen. Zij zien dit wetsvoorstel als een logisch uitvloeisel van het nieuwe stelsel van bewaken en beveiligen zoals de Tweede Kamer dat in meerderheid heeft aanvaard. Deze leden hebben nog slechts enkele vragen.

De leden van de PvdA-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het voorstel, waarmee een aantal voornemens uit de nota Nieuw stelsel voor bewaken en beveiligen in de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten wordt opgenomen. Het gaat daarbij in het bijzonder om het creëren van een wettelijke grondslag voor het maken van

¹ Samenstelling:

Leden: Kalsbeek (PvdA), Van Heemst (PvdA), Noorman-den Uyl (PvdA), voorzitter, Vos (GL), Cornielje (VVD), Adelmund (PvdA), De Wit (SP), Van Beek (VVD), ondervoorzitter, Van der Staaij (SGP), Luchtensveld (VVD), Wilders (Groep Wilders), De Pater-van der Meer (CDA), Duyvendak (GL), Wolfsen (PvdA), Spies (CDA), Eerdmans (LPF), Sterk (CDA), Van der Ham (D66), Haverkamp (CDA), Van Fessem (CDA), Smilde (CDA), Straub (PvdA), Nawijn (LPF), Boelhouwer (PvdA), Szabó (VVD), Van Hijum (CDA) en Vacature (algemeen).

Piv. leden: De Vries (PvdA), Dijsselbloem (PvdA), Fierens (PvdA), Halsema (GL), Schippers (VVD), Dubbelboer (PvdA), Kant (SP), Rijpstra (VVD), Slob (CU), Hirsi Ali (VVD), Griffith (VVD), Rambocus (CDA), Van Gent (GL), Vacature (PvdA), Çörüz (CDA), Van As (LPF), Van Haersma Buma (CDA), Koşer Kaya (D66), Bruls (CDA), Van Bochove (CDA), Algra (CDA), Hamer (PvdA), Varela (LPF), Leerdam, MFA (PvdA), Balemans (VVD), Eski (CDA) en Vergeer (SP).

dreigings- en risicoanalyses door deze diensten. Zij missen in de memorie van toelichting een duidelijke en principiële uiteenzetting over de noodzaak van de voorgestelde uitbreiding van taken en werkzaamheden van deze diensten. Nu geheel nieuwe taken aan hun pakket worden toegevoegd, zou zo'n beschouwing als onderdeel van de wet in de memorie van toelichting op zijn plaats zijn geweest en dus vragen deze leden dat alsnog te doen.

Zij vragen of een indicatie gegeven kan worden van de omvang van de groep personen die onder bijzondere verantwoordelijkheid van de rijksoverheid zal vallen en of de omvang van deze groep mede afhankelijk is van de capaciteit die bij de inlichtingendiensten voor bewaking en beveiliging beschikbaar is. Hoe worden de prioriteiten bepaald in de periode waarin de vraag naar bewaking en beveiliging groter is dan de beschikbare capaciteit?

De leden van de PvdA-fractie hebben gezien dat het voornemen bestaat binnen bestaande onderzoeken «een zekere accentuering» te laten plaatsvinden doordat gericht wordt nagegaan in hoeverre vanuit onderzochte personen en organisaties dreigingen uitgaan in de richting van personen en objecten die op de limitatieve lijst van de rijksoverheid zijn geplaatst. Kan worden toegelicht wat met deze «zekere accentuering» wordt bedoeld en vergt zo'n aangepaste wijze van werken ook een nadere scholing of training van de betrokken medewerkers en zo ja, op welke termijn zijn alle betrokkenen in staat op deze wijze hun werkzaamheden te gaan verrichten?

Deze leden hebben al in de discussies over voornoemde nota duidelijk gemaakt dat zij de omschrijving «potentiële dreigingen» niet duidelijk vinden. Dreigingen zijn toch per definitie eventualiteiten en dus mogelijkheden die zich kunnen voordoen? Zij vragen de regering dan ook om aan de hand van een aantal voorbeelden te illustreren wat het inhoudelijke verschil is tussen «dreigingen» aan de ene kant en «potentiële dreigingen» aan de andere kant.

Bij de nieuwe taak om risicoanalyses op te stellen, gaat het niet alleen om de analyse van potentiële en concrete dreigingen maar ook om het vermogen van de bedreigde personen, objecten en organisaties om zich tegen deze bedreigingen te weer te stellen.

De AIVD krijgt als enige dienst tot taak deze risicoanalyses te maken. Kan een indicatie worden gegeven van het aantal analyses dat jaarlijks zal worden opgesteld? Moet dan eerder gedacht worden aan tientallen dan aan honderden? Wanneer is voldoende menskracht beschikbaar om deze taak naar behoren uit te voeren? Wat gebeurt er in de fase waarin de capaciteit ontbreekt om alle noodzakelijke risicoanalyses te maken? Wie stelt dan de prioriteiten en op basis van welke criteria zal dat gebeuren? Deze leden missen een uiteenzetting over de mogelijke effecten die de behartiging van deze nieuwe wettelijke taken kunnen hebben op de – toch al ingewikkelde – onderlinge verhouding tussen AIVD en politie. Hoe wordt het onderscheid aangebracht tussen dreigingsanalyses inzake «nationale veiligheid» (uit te voeren door AIVD) en die inzake openbare orde en strafrecht (uit te voeren door KLPD). Dreigingen op het ene vlak kunnen verknoopt zijn met die op het andere vlak (bijvoorbeeld als terrorisme zich vermengt met zware criminaliteit, als drugs-, mensen- of wapenhandel). Wie krijgt bij zo'n vermenging het voortouw? Wordt geregeld dat de andere dienst van de voortgang op de hoogte blijft? Zo ja, hoe en door wie wordt dat geregeld? Wat wordt gedaan als een dreigingsanalyse begint op het vlak van nationale veiligheid terwijl in de loop van de tijd blijkt dat die invalshoek wordt overschaduwd door de invalshoek openbare orde en veiligheid?

De leden van de VVD-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van voorliggend wetsvoorstel. Al eerder hebben zij gezegd een nieuw stelsel voor bewaken en beveiligen te ondersteunen.

De leden van de VVD-fractie constateren dat de AIVD de taak krijgt dreigings- en risicoanalyses te maken. Het verschil tussen deze twee vormen is hun op zichzelf duidelijk, behalve het feit dat de risicoanalyse ook dreiging van criminaliteit en verstoring van de openbare orde betreft, en de dreigingsanalyse alleen op de nationale veiligheid toeziet. Waarom dit verschil?

De leden van de GroenLinks-fractie hebben met grote belangstelling kennisgenomen van dit wetsvoorstel waarin een nieuw stelsel voor bewaking en beveiliging wordt uitgewerkt. Deze leden beklemtonen het grote belang van een goede regeling voor bewaking en beveiliging. Veel mensen betreuren nog steeds de gewelddadige dood van de markante opiniemakers Pim Fortuyn en Theo van Gogh. Deze leden staan een open, geweldloze samenleving voor waarin eenieder zich zonder angst voor lijf en goed vrij weet zijn of haar opvattingen te verkondigen. De Nederlandse overheid heeft naar het stellige oordeel van deze leden daarin een allesoverheersende taak. Zij hebben er moeite mee dat de regering in het nieuwe stelsel van bewaken en beveiligen als uitgangspunt kiest dat de verantwoordelijkheid voor de eigen veiligheid primair bij de burger zelf, de organisatie waartoe deze behoort en het decentrale gezag ligt. Daarmee krijgen burgers niet nader gespecificeerde verantwoordelijkheden toebedeeld die in vrijwel geen enkel geval te dragen zijn, waardoor mogelijkerwijze onaanvaardbare risico's worden genomen ten aanzien van de veiligheid van die burgers. Het verdient volgens de leden aanbeveling om precies aan te geven welke maatregelen er naar vermogen van burgers mogen worden verwacht om zichzelf te beveiligen. Met de Commissie-Van den Haak stellen deze leden dat in een complexe samenleving als de onze het een irreële verwachting is dat burgers dit bij voortduring alleen kunnen doen (commissierapport bladzijde 364).

De leden van de D66-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel Wijziging van de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2002 in verband met de invoering van een nieuw stelsel voor bewaking en beveiliging. Het rapport van de commissie-Van den Haak heeft ook voor de leden van de D66-fractie aangetoond dat er lacunes zijn in de informatie-uitwisseling, informatiecoördinatie en verantwoordelijkheidstoekenning op het gebied van persoonsbeveiliging. Deze leden steunen dan ook de gedachte achter onderhavig wetsvoorstel, dat onderdeel uitmaakt van de poging deze lacunes te verkleinen. Zij hebben nog wel enige verhelderende vragen over vooral de effectiviteit en proportionaliteit van de door de regering voorgestelde invulling.

De leden van de D66-fractie lezen het voorstel zo dat de opdracht van de diensten met betrekking tot het stelsel bewaken en beveiligen grofweg uit drie taken bestaat. Voor de eerste taak – informatielevering inzake dreigingsmelding en dreigingsinschattingen – gaat het om een toespitsing van de huidige wettelijke taken in het belang van de nationale veiligheid. Zien deze leden het goed dat ook de tweede taak – dreigingsanalyse – eigenlijk zonder aanpassing van de bestaande wettelijke taken mogelijk is? Voor de derde taak – risicoanalyse – is dit wetsvoorstel uiteraard wel nodig: de diensten kunnen na inwerkingtreding van het voorstel immers onderzoek doen zonder dat er een «ernstig vermoeden» is voor gevaar voor de democratische rechtsorde, voor de veiligheid of voor andere gewichtige belangen van de staat. Zien deze leden het goed dat de eerste twee taken ook zonder wetswijziging kunnen worden uitgevoerd en nu ook al worden uitgevoerd bij de beveiliging en bewaking van personen, objecten en diensten?

Wat is het aantal personen dat op dit moment beveiligd wordt, vragen de leden van de D66-fractie voorts. In de recente brief van de regering over terrorismebestrijding (29 754, 5) wordt gesteld dat er 235 extra uitvoerende fte's bijkomen, waarmee 8 extra zware beveiligingsopdrachten kunnen worden uitgevoerd. Voldoet de uitbreiding van het aantal beveiligers, of overstijgt de (gerechtvaardigde) vraag om persoonsbeveiliging momenteel hetgeen de overheid kan bieden?

De leden van de ChristenUnie-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van dit wetsvoorstel, dat beoogt een wettelijke basis te bieden voor de werkzaamheden in het kader van het stelsel bewaken en beveiligen, welke op dit moment nog op bestaande taakonderdelen worden gebaseerd. Dit wetsvoorstel geeft de AIVD meer ruimte om gegevens met betrekking tot personen te verzamelen en vast te leggen, ook als er nog geen sprake is van een concrete dreiging, zoals de huidige wettelijke regeling vereist.

De leden van de ChristenUnie-fractie steunen de achterliggende gedachte van het nieuwe stelsel, namelijk dat niet alleen gereageerd moet kunnen worden op concrete dreigingen, maar ook naar aanleiding van een analyse van mogelijke dreigingen en risico's. Met betrekking tot het wetsvoorstel zelf hebben de leden van de ChristenUnie-fractie in het vervolg een aantal vragen.

De risicobenadering

Bij dit onderdeel – zo merken de leden van de PvdA fractie op – zegt de regering in de toelichting dat in het kader van een risicobenadering een bredere analyse van mogelijke dreigingen en risico's zal plaatsvinden. Vervolgens wordt een behoorlijke grote groep van (in) direct betrokkenen bij een potentieel bedreigde genoemd: burens, familie, vrienden en collega's.

Deze opsomming roept de vraag op hoe een analyse/onderzoek wordt afgebakend, want in de praktijk is vermoedelijk de verleiding groot om het zekere voor het onzekere te nemen en dus de groep zo ruim mogelijk te maken. Hoe wordt deze kring afgebakend? Kan worden verduidelijkt – aan de hand van een aantal voorbeelden – wanneer een collega of een buurvrouw net nog wel of net niet in een analyse worden betrokken?

Deze leden vragen ook waarom de risicobenadering beperkt is tot personen die behoren tot het zogeheten landelijke domein en hoe deze verbijzondering zich verhoudt tot de belofte van de regering dat er geen verschil in kwaliteit mag bestaan tussen het centrale en decentrale domein.

De leden van de VVD-fractie ondersteunen het voornemen om de AIVD de mogelijkheid te geven een dreigings- of risicoanalyse te maken zonder dat er sprake is van een concrete dreiging. Onduidelijk is alleen wat dan wel het criterium is. Wanneer is iemand bijvoorbeeld potentieel bedreigde? Toegelicht wordt dat ook de omgeving van een (potentieel) bedreigde meegenomen kan worden in de risicoanalyse. Wordt dit een standaard kring die in alle gevallen zal worden meegenomen of zal in elk concreet geval worden bekeken in hoeverre dit wenselijk is? Wanneer er geen sprake hoeft te zijn van potentiële of concrete dreiging voor een risicoanalyse, wanneer of in welk geval gaat de KLPD dan over tot informatieverstrekking hiertoe aan de AIVD? Aan wat voor soort informatie denkt de regering dan?

Begrenzings van de nieuwe taak

In dit onderdeel van de toelichting zet de regering uiteen hoe de nieuwe taken zich verhouden tot de vereisten die in Grondwet en EVRM zijn gesteld aan de wettelijke grondslagen voor inbreuken op het recht op privacy. De leden van de PvdA-fractie stellen vast dat deze inbreuk op de persoonlijke levenssfeer aan drie voorwaarden zal zijn gebonden. Zij hebben daar een aantal vragen over. Op basis van welke informatie komen beide ministers tot het oordeel dat dreigings- en risicoanalyses moeten worden vervaardigd? Doen ze dat op basis van informatie die de diensten aanleveren die vervolgens zelf het verzoek krijgen de analyses te gaan maken? Wat gebeurt er als de betrokken ministers tot een tegenovergestelde opvatting over nut en noodzaak van een analyse komen? Wordt met zoveel woorden uitgesloten dat de diensten uit eigen beweging analyses zullen opstellen?

De leden van de PvdA-fractie willen verder weten of de te beveiligen persoon betrokken wordt bij het opstellen van een analyse. Zo neen, waarom wordt dat uitgesloten en zo ja, op welke wijze kan die betrokkenheid worden ingevuld? Los daarvan rijst de vraag of hij/zij op de hoogte wordt gebracht van het voornemen om een analyse te maken dan wel van het bestaan van een uitgevoerde analyse. Krijgt hij/zij deze analyse – desgewenst – ook zelf te lezen, eventueel in opgeschoonde vorm?

De leden van de VVD-fractie nemen kennis van de waarborgen die in het licht van de nieuwe taak gesteld worden. Onderdeel hiervan is dat de beide ministers de diensten samen verzoeken iets of iemand van de zogenaamde limitatieve lijst van het rijksof domein te onderwerpen aan een risicoanalyse. Wat gebeurt er als de overeenstemming bij de ministers ontbreekt? Wordt er ook een extra mogelijkheid gecreëerd voor onvoorzienbare gevallen, bijvoorbeeld voor gevallen die buiten de limitatieve lijst vallen?

Naar de mening van de leden van de VVD-fractie wordt terecht vastgesteld dat een onderzoek of analyse inbreuk maakt op de persoonlijke levenssfeer. De vraag is echter of dit ook impliceert dat dan ook een (bedreigde) persoon een dergelijk onderzoek mag weigeren. Kortom, is toestemming vereist voordat een onderzoek gestart kan worden?

Gezien het feit dat er zowel een centraal (rijksof domein) als een decentraal niveau worden voorgesteld in het stelsel bewaken en beveiligen, vragen de leden van de VVD-fractie of decentrale overheden ook een mogelijkheid wordt gegeven om te verzoeken tot het instellen van een dreigings- of risicoanalyse door de AIVD. Moet hiervoor een procedure worden gecreëerd?

De leden van de GroenLinks-fractie vragen of het gekozen systeem waarin zowel de minister van Binnenlandse Zaken als de minister van Justitie moeten verzoeken om het opstellen van dreigings- en risicoanalyses niet het gevaar dreigt van vertraging in het opstellen van die analyses. De kans lijkt deze leden niet denkbeeldig dat door dit restrictieve systeem niet altijd analyses worden opgesteld waarin dat wel had gemoeten. Op welke wijze worden verschillen van mening over het al dan niet verzoeken om analyses tussen de ministers beslecht, zo vragen deze leden.

De leden van de D66-fractie lezen in de memorie van toelichting dat het criterium voor het toestaan van een risicoanalyse zal zijn de «voorstelbaarheid» dat een bepaalde persoon een gevaar vormt voor een persoon, object of dienst op de limitatieve lijst. Deze leden ontvangen graag een toelichting van de kant van de regering op het begrip «voorstelbaar» in dit verband. Kan hierbij worden gereflecteerd op de discussie over de definitie van het begrip «ernstig vermoeden» tijdens de parlementaire behandeling van de Wet op de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten 2002

(25 877)? Zijn er bij de regering buitenlandse inlichtingendiensten bekend die het begrip «voorstelbaarheid» hanteren als onderzoeksgrond?

Begrijpen de leden van de D66-fractie het goed dat de diensten een risicoanalyse niet op eigen initiatief, maar alleen op verzoek van beide ministers kunnen uitvoeren? Deze leden nemen aan dat de ministers zich bij de beslissing of een risicoanalyse al dan niet gerechtvaardigd is, baseren op informatie (dreigingsinschatting en -analyse) van de diensten. Is de afweging die de ministers moeten maken of een risicoanalyse al dan niet gerechtvaardigd is vooral een inhoudelijke (kan uit de informatie worden afgeleid dat het voorstelbaar is dat de persoon een gevaar vormt?) of meer een politieke afweging (wil/kan ik de verantwoording voor deze specifieke risicoanalyse nemen)?

Ook zij vragen wat er gebeurt als de twee ministers verschillend denken over de vraag of een risicoanalyse gerechtvaardigd is. Welke minister is uiteindelijk verantwoordelijk voor de beslissing, de minister van Justitie of de minister van Binnenlandse Zaken? Geldt dit ook in een urgente situatie?

Gelden er voor de taken van de diensten inzake het stelsel bewaken en beveiligen dezelfde notificatieregels als voor de andere taken van de diensten?

Hoe is een «olievlekwerking» van het nieuwe taakonderdeel van de diensten te voorkomen? Met andere woorden, hoe denkt de regering te voorkomen dat op den duur ook bij andere kwesties zoals zware criminaliteit of kinderporno onderzoek door de veiligheidsdiensten kan worden gedaan zonder «ernstig vermoeden» dat de staatsveiligheid in gevaar is?

Het nieuwe taakonderdeel van de diensten brengt een nieuwe en extra beperking van het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer met zich mee, aldus de leden van de fractie van de ChristenUnie. De regering wijst er terecht op dat zowel de Grondwet als het EVRM een expliciete wettelijke grondslag en noodzakelijkheid in een democratische samenleving vereisen om inbreuken op het recht op privacy toe te staan. De burger moet kunnen weten in welke gevallen, met welke middelen en onder welke voorwaarden de diensten een inbreuk op zijn privacy kunnen maken. De leden van de ChristenUnie-fractie vragen waarom de regering er daarom niet voor heeft gekozen om, naast de geboden duidelijkheid in de wettekst zelf, zoveel mogelijk duidelijkheid te scheppen en het gedeelte van de nota «Nieuw stelsel bewaken en beveiligen» over het domein van de dreigings- en risicoanalyse en de daarbij in te zetten middelen in de toelichting bij het wetsvoorstel op te nemen.

Taakomschrijving MIVD

In het wetsvoorstel is zowel een taak weggelegd voor de AIVD als voor de MIVD. De leden van de CDA-fractie vragen de regering nader in te gaan op de taken van deze twee organisaties. Deze leden begrijpen dat de MIVD dreigingsanalyses uitvoert ten behoeve van militaire personen en objecten. De potentiële dreiging zal in veel gevallen afkomstig zijn van organisaties die ook de AIVD in de gaten zal houden, in verband met een mogelijke bedreiging van civiele personen en objecten. Hoe wordt in dergelijke gevallen een goede samenwerking verzekerd?

De leden van de CDA-fractie vragen de regering verder of de capaciteit van de AIVD en MIVD inmiddels voldoende is en wordt uitgebreid om werkelijk uitvoering te geven aan de in deze wet aan deze diensten opgedragen taken.

De Raad van State vraagt de regering in zijn advies expliciet duidelijk te maken waarom de MIVD niet bevoegd is tot het opstellen van een risicoanalyse. De leden van de ChristenUnie-fractie vinden de beantwoording in de memorie van toelichting op dit punt nog onvoldoende duidelijk. Deze

leden wijzen er op dat de dreiginginformatie, die ten grondslag ligt aan de risicoanalyse in de meeste gevallen, mede van de MIVD afkomstig is. Deze leden vragen of het opstellen van de risicoanalyse door de AIVD, op grond van de informatie van de MIVD niet juist een versnippering betekent.

Onderzoeksmiddelen

De leden van de PvdA nemen kennis van de toelichting waarin staat dat het onderzoek dat diensten gaan verrichten ten behoeve van de analyses uitsluitend zal bestaan uit het raadplegen van open en gesloten bronnen en het horen van informanten en dat dus het inzetten van bijzondere inlichtingenmiddelen nadrukkelijk niet is toegestaan.

De leden van de VVD-fractie constateren dat bij het onderzoek ten behoeve van de dreigings- of risicoanalyse van de AIVD uitdrukkelijk geen gebruik mag worden gemaakt van bijzondere inlichtingenmiddelen. Zij vragen in dit licht of door anderen (OM en politie) vergaarde informatie waarbij wel gebruik is gemaakt van bijzondere opsporingsbevoegdheden, mag worden meegenomen in het onderzoek. En hoe zit dit met informatie die onrechtmatig is verkregen: mag deze worden gebruikt of niet?

De leden van de D66-fractie zouden graag een nadere argumentatie ontvangen van de keuze van de regering om de diensten geen gebruik te kunnen laten maken van bijzondere inlichtingenmiddelen bij haar nieuwe taken bij bewaken en beveiligen. De leden zouden graag inzicht krijgen in wat een onderzoek door de diensten op basis van open en gesloten bronnen (dus zonder bijzondere inlichtingenmiddelen) nog zou kunnen toevoegen aan de wetenschap uit eerder (dreigings)onderzoek dat het «voorstelbaar» is dat iemand een gevaar vormt voor een persoon, gebouw of dienst op de limitatieve lijst. Met andere woorden: wat is de meerwaarde van een risicoanalyse ten opzichte van een dreigingsanalyse?

II. ARTIKELEN

Artikel I

Onderdeel A

Artikel 1 introduceert de mogelijkheid tot het opstellen van dreigings- en risicoanalyses. De leden van de ChristenUnie-fractie vragen de regering waarom, in tegenstelling tot hetgeen gebruikelijk is, in de wettekst zelf geen begripsbepaling van deze analyses is opgenomen. Is de regering bereid deze alsnog op te nemen?

In de toelichting op dit onderdeel van artikel I wordt zijdelings genoemd dat er zowel om een continue als om een incidentele analyse verzocht kan worden. In de nota «Nieuw stelsel bewaken en beveiligen» wordt aangegeven in welke gevallen er sprake is van een continue analyse en in welke gevallen van een incidentele analyse. De leden van de ChristenUnie-fractie vragen of de regering met deze leden van mening is dat het een verduidelijking zou betekenen als de criteria voor dit onderscheid ook in de toelichting van het voorliggende wetsvoorstel worden opgenomen.

Onderdeel H

Kan de regering meedelen op welke andere manier personen bezwaren kunnen maken tegen de uitkomsten van het nieuwe stelsel van bewaking en beveiliging, nu de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing wordt verklaard, vragen de leden van de GroenLinks-fractie.

Artikel II

Ten slotte vragen de leden van de ChristenUnie-fractie waarom de regering het noodzakelijk acht de voorgestelde regeling binnen vijf jaar te evalueren. Deze leden vragen dit omdat een evaluatiebepaling lang niet altijd in een wettekst wordt opgenomen.

De voorzitter van de Commissie,
Noorman-den Uyl

De griffier van de commissie,
De Gier